

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΟΙ. Να δίνουν απλόχερα. Στην τέχνη μόνο με το να δίνεις, αναπληρώνεσαι. Πρέπει να είναι και πλούσιοι. Να έχουν να δώσουν. Πρέπει να μη νοιάζονται ιδιαίτερα σε ποιους προορίζονται τα δώρα τους. Στο κάτω-κάτω δεν κάνουν marketing, αλλά τέχνη και δεν είναι αναγκασμένοι να πετύχουν τα γούστα κάποιου συγκεκριμένου target group. Οι εγκεφαλικοί υπολογισμοί βλάπτουν. Την τέχνη δεν μπορείς να την απελευθερώνεις με μετρημένες δόσεις, όπως την οδοντόκρεμα.

Όλα αυτά τα κοινότοπα τα σκεφτόμουν κατά τη διάρκεια της παράστασης «Κάλι-Κάντζαρ και ΣΙΑ!...», που δημιουργήθηκε από ανθρώπους σίγουρους για τα αποθέματα του ταλέντου τους. Γι' αυτό, όχι απλώς έδιναν, αλλά σκορπούσαν σε τρελή έξαρση γενναιοδωρίας τα δώρα τους. Αυτή η γενναιοδωρία δεν είναι συνώνυμο της ανιδιοτέλειας, αλλά όταν το «ίδιο τέλος» του καθενός είναι να φτάσει στα προσωπικά του ύψη, επωφελούνται όλοι και οι συνάδελφοί του και το κοινό. Α και για το κοινό δεν τους ένοιαζε και πολύ! Η ηλικιακή ομάδα, στην οποία απευθυνόταν η παραγωγή, ήταν κάτι παραπάνω από αόριστη. Τα μικρά παιδιά που είχαν έρθει στην απογευματινή παράσταση στη Νέα Σκηνή του ΘΟΚ, έμειναν άφωνα από την επίθεση θεάτρου που υπέστησαν, αλλά τα περισσότερα από τα τσαλιμάκια και τα λογάκια των καλικαντζάρων δεν ήταν στη συχνότητά τους.

Οι δημιουργοί της παράστασης δούλεψαν τόσο έντονα, ωσάν να επρόκειτο για πρώτη ή τελευταία τους δουλειά. Η παράσταση ήταν γεμάτη με σκηνοθετικά ευρήματα, η Λέα Μαλένη έπαιξε με κούκλες και σκιές, χρησιμοποίησε το κάθε αντικείμενο, κάθε γωνιά και κάθε επίπεδο του σκηνικού χώρου σε πλή-

ρη σύμπνευση με τη σκηνογράφο και την ενδυματολόγο της παράστασης Έλενα Κατσούρη. Ο φωτισμός του Γιώργου Κουκουμά ζωντάνευε το σκοτάδι, πολλαπλασίαζε τα φανταστικά όντα. Οι θεατές είναι πολύ απασχολημένοι, έχουν πολλά να δουν και να ακούσουν. Το κείμενο είναι πυκνό, οι στίχοι των τραγουδιών... πολλοί, όχι πάντα πετυχημένοι, αλλά με την πολύ καλή μουσική του Δημήτρη Ζαβρού δίνουν ευκαιρίες για εξαιρετικά σόλο στους τέσσερις ηθοποιούς της παράστασης. Η Λέα Μαλένη έκανε την καλύτερη δυνατή διανομή, οι φωνητικές δυνατότητες, η πλαστικότητα, η ικανότητα να απολαμβάνουν το τρελό υποκριτικό παιχνίδι χαρακτήριζαν την Άννα Γιαγκιώζη, τη Μαρία Ζαχαρίου, τον Βαλεντίνο Κόκκινο, τον Αλέξανδρο Παρίση. Τα καλά επισκίαζαν τις επαναλήψεις και τις στοπίες της «υπόθεσης» (π.χ. τις ιστορίες με τον Τζιμ Κάρεϊ).

Κάλι-Καντζαρ και ΣΙΑ!...

Μουσικά τσέπη

Σύλληψη –Κείμενο-Στίχοι τραγουδιών: Λέα Μαλένη, Χριστίνα Κωσταντίνου, Βαλεντίνος Κόκκινος

Σκηνοθεσία-Τελική Δραματουργική Επεξεργασία: Λέα Μαλένη

Μουσική: Δημήτρης Ζαβρός

Σκηνικά-Κοστούμια: Έλενα Κατσούρη

Κίνηση: η Σκηνοθέτιδα και οι ηθοποιοί της παράστασης

Συμπληρωματικές χορογραφίες: Μαριλένα Χαραλαμπίδου

Σχεδιασμός φωτισμών: Γιώργος Κουκουμάς

Παίζουν: Άννα Γιαγκιώζη, Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Βαλεντίνος Κόκκινος, Αλέξανδρος Παρίσης